

Η Νύχτα πέφτει στο Παλέρμο... Ξημέρωσε. Ανοίγουμε τα μάτια!

Η εν ψυχρώ εκτέλεση των δυο μελών της Χρυσής Αυγής και ο βαρύς τραυματισμός ενός ακόμα στο Ν. Ηράκλειο λειτούργησαν, αντικειμενικά, ως η κολυμβήθρα του Σιλβάμ για την ναζιστική Χρυσή Αυγή.

Μετά τις δολοφονίες και με την κατάλληλη επικοινωνιακή διαχείριση, τα μέλη της Χ.Α από «τάγματα εφόδου», «τέρατα», «νοσταλγοί του Χίτλερ», «εχθροί της δημοκρατίας» και άλλα τοιαύτα απεχθή, μετατράπηκαν σε «παλικάρια» και «παιδιά». Αυτή η εξόφθαλμη καμπάνια εξανθρωπισμού μέσω της θυματοποίησής τους, στοχεύει στη επανανομιμοποίηση της οργάνωσης στην συνείδηση της κοινής γνώμης. Επιπλέον, οι δολοφονίες έδωσαν την ευκαιρία στην Χ.Α. να ενωθεί με τις υπόλοιπες κοινοβουλευτικές δυνάμεις απέναντι στον κοινό εχθρό της τρομοκρατίας. Να αφήσει πίσω της τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, τις αμέτρητες επιθέσεις και τους φόνους μεταναστών, την προκλητική, επιθετική και «αντισυστημική» της στάση και να φορέσει τη μάσκα της σοβαρότητας, της εθνικής ενότητας και της ευθύνης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν ήταν ο “κρατικός αντιφασισμός” του Σαμαρά και του Δένδια, αυτός που μετέτρεψε την δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα σε μαζική διαμαρτυρία ενάντια στην Χρυσή Αυγή, αλλά οι διαδηλώσεις και οι κινητοποιήσεις χιλιάδων αγωνιστών σε όλη την χώρα. Η ακύρωση των εκδηλώσεων τους ήρθε μέσω της μαζικής κινηματικής πίεσης κι αυτή ήταν που τους ανάγκασε να κλείσουν τα γραφεία τους σε μια σειρά πόλεων. Ήταν ο μαχητικός κοινωνικός αντιφασισμός, που χρόνια τώρα παλεύει στις γειτονιές και τους δρόμους να αναχαιτίσει την δολοφονική δράση των φασιστών, παρά την επιχειρησιακή κάλυψη από την αστυνομία, την δικαστική ασυλία και την φιλοτέχνηση του life style αρχετυπικού χρυσαυγίτη από τα ΜΜΕ.

Ο όψιμος “κρατικός αντιφασισμός” και οι δικαστικές διώξεις της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής, ήταν εν μέρει η αντανάκλαστική κίνηση από την μεριά του συστήματος προκειμένου να αναχαιτίσει και να αδρανοποιήσει αυτό το μαχητικό και πλατύ αντιφασιστικό κύμα αντίδρασης στο γεγονός της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Για να μπορέσει όμως να υπηρετήσει στην στρατηγική των «δύο άκρων», έπρεπε να εμφανιστεί και το άλλο άκρο εξίσου αποκρουστικό, απεχθές και αντικοινωνικό.

Τι θα μπορούσε να εξυπηρετήσει καλύτερα αυτό τον στόχο από τις χαριστικές βολές των δολοφόνων του Ηρακλείου Αττικής;

Δεν θα πέσουμε στον -ισχυρό είναι αλήθεια- πειρασμό να κάνουμε υποθέσεις για την πατρότητα της συγκεκριμένης δολοφονικής ενέργειας. Εμείς δε θα μπορούσαμε να γνωρίζουμε ποιοι είναι οι εμπνευστές και οι φυσικοί αυτουργοί της, εάν πρόκειται για «χρήσιμους ηλίθιους», για φετιχιστές της βίας και του νεομηδενισμού, για πράκτορες ή επαγγελματίες δολοφόνους, για ξεκαθάρισμα λογαριασμών ή εσωτερικές διαφορές. Αυτό που γνωρίζουμε με σιγουριά είναι ποιοι δεν είναι. Δεν είναι όλες και όλοι αυτοί που κατεβαίνουν σε πορείες, που υπερασπίζονται «γη και ελευθερία» όπως στις Σκουριές, που αγωνίζονται μαζί με τους μετανάστες, τους άνεργους, τους απολυμένους, που δημιουργούν και στηρίζουν δομές κοινωνικής αλληλεγγύης όπως

κοινωνικά ιατρεία, συλλογικές κουζίνες, αυτοδιαχειριζόμενες βιβλιοθήκες.. Δεν είναι αυτοί κι αυτές που κόντρα στον αυξανόμενο εκφασισμό ολόενα και μεγαλύτερων κομματιών της κοινωνίας, λειτουργούν σε κοινωνικούς χώρους αυτόοργάνωσης και ελευθερίας, σε στέκια και καταλήψεις, που συναποφασίζουν τις όποιες δράσεις τους μέσα από ανοιχτές συνελεύσεις και οριζόντιες διαδικασίες. Οι δολοφόνοι και οι τρομοκράτες δεν είμαστε όλες και όλοι εμείς που συνειδητοποιούμε ότι ο πήχης της βίας ανεβαίνει ανεξέλεγκτα και εις βάρος μας, που ξέρουμε ότι είμαστε οι πιθανοί στόχοι μελλοντικών φασιστικών αντιποίνων αλλά παρόλα αυτά αρνούμαστε να στρατιωτικοποιηθούμε και συνεχίζουμε τον κοινωνικό μας αγώνα χωρίς να κάνουμε βήμα πίσω.

Εμείς λοιπόν επιμένουμε ότι, απέναντι στις στρατηγικές της έντασης και της διαχείρισης της κοινωνίας μέσω φοβικών συνδρόμων, απέναντι στην επανανομιμοποίηση του κράτους- προστάτη ώστε να μπορεί να κάνει της δουλειές του το κράτος- νταβατζής, είμαστε το ένα και μοναδικό άκρο: αυτό της κοινωνικής χειραφέτησης, των ταξικών αγώνων και της αλληλεγγύης. Είμαστε το ένα και μοναδικό άκρο που αγωνίζεται για να περάσει επιτέλους η ανθρωπότητα από το στάδιο της προϊστορίας σε αυτό της ιστορίας.

Αυτόνομο Στέκι, Νοέμβρης, 2013